

הגוף הוא הגלות

שני שירים בעקבות ו.ב. ייטס

על המילה

*Once out of nature I shall never take
My bodily form from any natural thing...
Yeats, Sailing to Byzantium*

בֵּין הַמּוֹלָדֶת לַנֶּכֶד –
זֶה הֵנּוּ הָהָ.
הַגּוֹף הוּא הַגָּלוּת, וְאֵין
מִפְּלֹט מִהַבְּשָׁר.
נִהְרֹתִיו הֵם דָּם נָגֵד
וְאֶדְמָתוֹ שָׁמֶן.
לוֹ רַק הָיָה מִפְּלֹט
מִהַמָּלָה.

אֶמְרָתִי בְּלִבִּי: אֶבְרַח מְזֻרְחָה,
אֶהְיֶה כְּצַפְרֵי בִּיזָנְטִיּוֹן,
כָּלֵן אֶמֶת צְרוּפָה וְיָדַע מַחֲשָׁל,
וְהֵן פְּטוּרוֹת מְעוֹר וְדָם וְזֶרַע
וְחַפְּשִׁיּוֹת מֵעַל הַתְּאֻוָּה.

וְזִמְרָתָן עַל שְׁהִיָּה וְשִׁהוּוֹה וְיִהְיָה,
וְזִמְרָתָן אֲשֶׁר כָּלָה מָלָה,
מִתּוֹקָה מְכֹל אֲכֻזָּבוֹתָיו
שֶׁל הַבְּשָׁר.

מילים של דבש ומלח

*A mouth that has no moisture and no breath
Breathless mouths may summon;
I hail the superhuman;
I call it death-in-life and life-in-death.*

Yeats, Byzantium

בְּקֶרֶת שְׁמָמָה –

פֶּשׁוּט לַחַיּוֹת.

עַם הַמֵּתִים –

קֵל לְדַבֵּר.

עַל פְּנֵי לוֹחֹת חֶמֶר כְּתוּבוֹת מְלִים שֶׁל דָּבֶשׁ וּמֶלַח
שְׁמַגְעֵן מֵתוֹק כְּמוֹ שִׁפְתֵי אֶהוֹב,
עַל פְּנֵי תַלְמִים מִפִּי חֶרֶבֶן
אֲנִי הוֹלֵךְ שָׁלוֹ,
סִבִּיבִי אֱלִים מֵתִים זְרוֹיִים כְּחֶרְסִים,
מֵתוֹךְ פִּיהֶם הַחֵם בּוֹקֵעַת נִהְרָה.

עַם הַחַיִּים –

קֶשֶׁה לְהִתְמוֹדֵד.

מֵתוֹךְ פִּיהֶם נֹרוֹת מְלִים חֲדוֹת,
שְׂאִי אֶפְשָׁר לְצַפּוֹת אֶת פְּגִיעָתוֹ.

(וְאֲנִי בְּתוֹךְ זְרוּעוֹת אֶהוֹב

הֵייתִי כְּגֹפֶה.

מוֹל אֵיבְרוּ

הָרַעַשׁ רַב,

וְאֵין מְקַלֵּט מִפְּנֵי הַחֲרָדָה).